

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 22 ທັນວາ 2019 (12-22-2019)

ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າບໍ່?

ແມ່ນຫຍັງຄືການຕັດສິນໃຈທີ່ທ່ານຕິໃຈທີ່ໄດ້ເຮັດໃນຂະນະທີ່ຕອນຍັງໜຸ່ມຢູ່?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ທຸກສິ່ງຢ່າງກ່ຽວກັບການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຊີ້ໃຫ້ເຫັນການຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກວັຍໜຸ່ມບໍ່ຮູ້ຈັກການຕັດສິນໃຈອັນຖືກຕ້ອງສເມີ. ພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍສາມາດທວນຄືນຄວາມຊົງຈຳຕ່າງໆຈາກຕອນເປັນເດັກນ້ອຍກ້າວໄປສູ່ວັຍໜຸ່ມ-ການເລືອກເຄື່ອງນຸ່ງ, ໝູ່ເພື່ອນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳ-ແລະຖາມພວກເຮົາເອງ, “ແມ່ນຂ້ອຍຄິດແນວໃດຫວະ?” ແລະຫຼາຍຄືນໃນພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ເປັນຝ່າຍຮັບຈາກຄຳຖາມນັ້ນຈາກພໍ່ແມ່. ຫຼັງຈາກການປະພຶດບໍ່ເຂົ້າທ່າ, ພໍ່ແມ່ກໍຈະຖາມວ່າ, “ແມ່ນເຈົ້າກຳລັງຄິດອັນໃດຢູ່?” ຄຳຕອບອັນປົກກະຕິຂອງພວກເຮົາກໍແມ່ນ “ຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ.”

ນັ້ນແມ່ນຄຳຕອບສຳຄັນພຽງພໍແລ້ວສຳລັບພວກວັຍໜຸ່ມ! ສມອງຂອງພວກເດັກວັຍໜຸ່ມກຳລັງຈະເຣີນເຕີບໂຕ, ການສົ່ງສັນຍານໃນປະສາດຂອງສມອງກໍບໍ່ເຮັດໃຫ້ຖືກຕາມເຫດຜົນສເມີໄປຕາມທີ່ມັນຄວນຈະເປັນ. ແຕ່ວ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກວັຍໜຸ່ມບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ. ຫຼາຍຄືນໃນພວກເຮົາກໍໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາມັກເຮັດຫຼືສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສິນໃຈໃນລະຫວ່າງປີເຫຼົ່ານັ້ນ. ບາງຄືນໃນພວກເຮົາກໍໄດ້ເລືອກເອົາທາງອາຊີບທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະຕິດຕາມໄປ ແລະຫຼາຍໆຄືນໃນພວກເຮົາກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈໃນຊ່ວງຕອນເປັນໜຸ່ມຂອງພວກເຮົາໃນການຕິດຕາມພຣະຄຣິດ.

ມາຮືອກຳຍັງຢູ່ໃນວັຍສາວທີ່ໄດ້ປະເຊີນກັບການຕັດສິນໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ເມື່ອນາໄດ້ຍິນການປະກາດຂອງການປ່ຽນແປງຊີວິດ, ນາໆສາມາດທີ່ຈະສົງສັຍຫຼືປະຕິເສດ ແຕ່ນາໄດ້ເລືອກຮັບເອົາການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະໄດ້ຕິກໃສ່ພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ວ່າຈະຕັດສິນໃຈແນວໃດ: ພວກເຮົາຈະຍອມຮັບການເກີດອັນອັສຈັນຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືພວກເຮົາຈະເອົາວິທີແຫ່ງຄວາມສົງສັຍເພີ່ມເຕີມ? ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າຈິງຫຼື?

ພຣະຄັມພິກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, 3,)

ສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ລູກາ 1:26-29

26. ເມື່ອເຖິງເດືອນຖ້ວນທຶກເທວະດາຄັບຣີເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ມາຍັງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຄາລີເລຊີນາຊາເຮັດ. 27. ມາຫາຍິງພິມຈາຣີຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄູ່ພັນຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ນາໆນັ້ນຊື່ມາຣີອາ. 28. ເມື່ອເທວະດາມາເຖິງນາໆແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຈະເຣີນເທິນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດພຣະກະຣຸນາປານີ ຫຼາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.” 29. ຝ່າຍມາຣີອາກໍຕົກສະທ້ານໃຈເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເທວະດານັ້ນ ຈຶ່ງຮຳເພິງວ່າຄຳທັກທາຍນີ້ຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?

ເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີຫຼັງຈາກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບພວກຜູ້ທຳນວາຍໃນສມັຍພຣະຄັມພິເດີມ. ຫຼັງຈາກໄດ້ “ມິດງຽບ” ໄປເປັນເວລາອັນຍາວນານ, ວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນອີກ. ພຣະເຈົ້າກຳລັງກະທຳໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນສາມາດເຮັດໄດ້: ການເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເປັນໄປໄດ້. ພື້ນຖານຂອງມາຣິອາ, ເອລີຊາເບັດ, ກໍໄດ້ຕັ້ງຄັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າອາຍຸນາງສູງແລະເປັນໝັ້ນມາແຕ່ດົນນານແລ້ວກໍຕາມ (ລູກາ 1:7). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເໜືອສະຖານະການຂອງນາງແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບນາງທີ່ຈະຕັ້ງຄັນ ທີ່ນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ສັງສັຍເລີຍ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງເທວະດາຄັບຣີເອັນມາປະກາດແຜນການຕ່າງໆຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜິວຂອງນາງເອລີຊາເບັດ, ເຊຊາຣີຢາ (ຂໍ້ 11-20).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳການອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ຈົບເທື່ອ. ທີ່ກເດືອນຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເທວະດາຄັບຣີເອັນມາທານາງມາຣິອາປະກາດວ່າເທດການມະຫັສຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ສິ່ງນຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການອັສຈັນນີ້ອັສຈັນແທ້ໆກໍແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ພວກນັກສາສນາສາດເຊື່ອວ່າໃນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທັງໝົດ, ນາງມາຣິອາຄົງຈະມີອາຍຸບໍ່ເກີນກວ່າສິບຫາປີ, ເຖິງແມ່ນວ່າອາຍຸທີ່ສາມາດແຕ່ງງານໄດ້ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວກໍແມ່ນລະຫວ່າງສິບສອງແລະສິບສີ່ປີໃນເວລານັ້ນ. ພຣະຄັມພິບອກພວກເຮົາວ່ານາງ “ໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນກັບຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າໂຢເຊບ.” ໃນປະເພນີຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ງານໝັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າຄົນອື່ນໆຖືວ່ານາງຢູ່ໃນຖານະເປັນເມັງຂອງໂຢເຊບແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຮ່ວມກັນເທື່ອ ກໍຢູ່ໃນຖານະຜົວແລະເມັງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືການອັສຈັນ? ມາຣິອາຍັງເປັນຍິງພົມມະຈາຣີຢູ່. ເພາະວ່າທ່ານລູກາຢາກໃຫ້ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງທີ່ສຸດໃນເລື່ອງນີ້, ລາວໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງມາຣິອາເຖິງສອງເທື່ອ. ທ່ານມັດທາຍກໍໄດ້ບອກພວກເຮົາເຊັ່ນກັນກ່ຽວກັບການເກີດທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດໃນຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານ ແລະໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າ “ຜູ້ທຳນວາຍ” ໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງໜ້າຂອງ “ສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້” ຫຼາຍໆສັດຕະວັດກ່ອນໜ້ານັ້ນ (1:22).

ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງນາງມາຣິອາພົບວ່າຄຳທັກທາຍຂອງເທວະດາຄັບຣີເອັນຈຶ່ງເປັນບັນຫາ?

ປະມານແປດຮ້ອຍປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຜ່ານຜູ້ທຳນວາຍເອຊາຢາ: ເອຊາຢາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຮາຊວົງດາວິດເອີຍ ຈຶ່ງຟັງເທີນ ແຕ່ກໍທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍບໍ່ພໍໃຈຈົນເຂົາອົດທົນບໍ່ໄດ້ ບັດນີ້ ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງອົດທົນບໍ່ໄດ້ອີກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊົງສຳແດງໝາຍສຳຄັນໃຫ້ເຈົ້າເຫັນດັ່ງນີ້ ຄືຍິງສາວຜູ້ນຶ່ງຈະຖືພາແລະອອກລູກເປັນຊາຍ ນາງຈະຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລູກນີ້ວ່າ ‘ເອມານູເອນ’ ” (ເອຊາຢາ 7:13-14).

ເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ປະກາດວ່າການເກີດຢ່າງມະຫັສຈັນສອງຄັ້ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານີ້, ແຕ່ວ່າຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດ; ການເກີດຈາກຍິງພົມມະຈາຣີຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນອະພິນິທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູ.

- ທ່ານລູກາໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງໂຢຮັນໃນຖານະ “ຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ລູກາ 1:15), ແຕ່ວ່າຜູ້ທີ່ບັນທຶກຂ່າວປະເສີດໄດ້ຮ້ອງພຣະເຢຊູວ່າ “ຍິ່ງໃຫຍ່” ໂດຍປາສຈາກເງື່ອນໄຂໃດໆທັງສິ້ນ (ຂໍ້ 32).
- ໂຢຮັນຈະ “ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ ຕັ້ງແຕ່ອອກຈາກທ້ອງແມ່” (ຂໍ້ 15), ແຕ່ວ່າການຕັ້ງຄັນຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຍ້ອນຮິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ. ເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ບອກມາຣິອາວ່າ “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້” (ຂໍ້ 35).
- ໂຢຮັນຈະອອກກ່ອນໜ້າຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຈັດຕຽມພິລເມືອງໄວ້ພ້ອມສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຂໍ້ 17), ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູຈະປົກຄອງເໜືອຄົວເຮືອນຂອງຢາໂຄບຕລອດໄປ, ແລະຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຮູ້ສິ້ນສຸດ” (ຂໍ້ 33).

ຈຶ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຍິງສາວພົມມະຈາຣີຜູ້ນີ້, ພຽງແຕ່ການປາກົດຕົວຂອງເທວະດາຕໍ່ນາງ. ຝ່າຍມາຣິອາກໍຕົກສະທ້ອນໃຈເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເທວະດານັ້ນ “ຈຶ່ງຈະເຮີນເທີນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດພຣະກະຣຸນາປານີຫຼາຍ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.” (ຂໍ້ 28).

2. ລູກາ 1:30-33

30. ແລ້ວເທວະດາໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, “ມາຮືອາເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຊົງພຣະກະຣຸນາໂຜດແລ້ວ. 31. ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຈະມີທ້ອງແລະປະສູດລູກຊາຍ ຈົ່ງຕັ້ງຊື່ລູກນັ້ນວ່າເຢຊູ. 32. ລູກນັ້ນຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ ແລະຈະຊົງເອີ້ນວ່າ ພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງກະສັດດາວິດ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ທ່ານ. 33. ແລະທ່ານຈະສເວີຍຮາຊຸຸມຄອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບສີບງໄປເປັນນິດແລະຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ສິນສຸດ.”

ຫຼາຍຄົນທີ່ທ້າທາຍການເກີດທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະຄຣິດເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນລູກເກີດນອກກິດໝາຍ. ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນອຳນາດອະພິນິທານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາລືມສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ຕໍ່ສາຍສັມພັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຂອງພຣະເຢຊູໃສ່ກັບ “ດາວິດ ບິດາຂອງພຣະອົງ,” ທ່ານກໍຍັງໄດ້ເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າ “ບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ” ເຊັ່ນດຽວກັນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນມະນຸດຢ່າງສົມບູນ, ເຖິງປານນັ້ນການຂ້ອງກ່ຽວສັມພັນຕໍ່ບັນພະບຸຣຸດຝ່າຍໂລກນີ້ຂອງພຣະອົງຄືດາວິດ ຍັງຊີ້ໄປທີ່ການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ.

ພຣະທັມຄັມພິຕອນນີ້ໄດ້ສອນຫຍັງແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບການເປັນມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູ?

ພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳຄຳພັນສັນຍາກັບກະສັດດາວິດ, ນຶ່ງໃນຈຳນວນຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ດາວິດກໍຄືເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນຈະປົກຄອງຢ່າງຕລອດໄປເປັນນິດ.

ຄຳປະກາດຂອງເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຈ້ງວ່າພຣະເຢຊູຈະເປັນຜູ້ໃດ, ແລະໄດ້ຍືນຍັນຄຳທຳນວາຍເກົ່າບາງປະການ.

1. **ພຣະອົງຈະຖືກຮ້ອງວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ.** ຈົ່ງສັງເກດວ່າ ເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ເລັ່ງເຖິງພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະອ້າງເຖິງສາຍສັມພັນທີ່ມີຕໍ່ດາວິດ. ທຳອິດແລະຕົ້ນຕໍນັ້ນ, ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ພຣະອົງເປັນບຸດຂອງດາວິດ.
2. **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານບັນລັງຂອງດາວິດບິດາຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.** ຄຳສັນຍານີ້ໄດ້ຄົບເຕັມອັນໃຫຍ່ອັນນຶ່ງຂອງພັນທະສັນຍາໃນພຣະຄັມພິເດີມ, ພັນທະສັນຍາຂອງດາວິດ. ພຣະເຢຊູຈະທົນທຸກທໍຣະມານແລະຕາຍ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະເປັນຄົນມາອີກຢ່າງມີຊັບຊະນະແລະປົກຄອງເທິງບັນລັງ-ບັນລັງໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງໂດຍບິດາຂອງພຣະອົງ.
3. **ພຣະອົງຈະປົກຄອງເໜືອຄົວເຮືອນຂອງຢາໂຄບຕລອດໄປ.** ຊັບຊະນະຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຊັບຊະນະອັນຖາວອນຕລອດໄປ. ດານີເອນໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງ “ຜູ້ນຶ່ງມີຮູບຮ່າງເໝືອນບຸດມະນຸດ” ທ່ານ “ໄດ້ຮັບອຳນາດກຽດຕິຍົດແລະເດຊານຸພາບ ເພື່ອປະຊາຊົນທຸກປະເທດ ທຸກເຊື້ອຊາດແລະພາສາຈະຮັບໃຊ້ທ່ານ ເດຊານຸພາບຂອງທ່ານຈະມີຢູ່ຕລອດໄປ ແລະຮາຊອານາຈັກກໍຈະບໍ່ມີເວລາສິ້ນສຸດລົງ” (ດານີເອນ 7:13-14).
4. **ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ມີເວລາສິ້ນສຸດ.** ຄຳສັນຍາອັນນຶ່ງຂອງຮາຊອານາຈັກອັນຕລອດໄປກໍໄດ້ກ່າວໄປເຖິງຄຳທຳນວາຍໄວ້ກ່ອນກ່ຽວກັບການຈະສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ: “ເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເກີດມາໃຫ້ເຮົາແລ້ວ ຊົງປະທານບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງໃຫ້ເຮົາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຮົາ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຄື “ຜູ້ປົກສາທີ່ສລາດສຽມແຫຼມ” ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດ” ອົງເປັນພຣະບິດາຕລອດໄປ “ອົງສັນຕິຣາດ”(ເອຊາຢາ 9:6).

ຂໍພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູ?

3. ລູກາ 1:34-35

34. ຝ່າຍມາຮືອາຈຶ່ງທູນເທວະດານັ້ນວ່າ, “ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮວ່ມຮູ້ກັບຊາຍຈັກເທື່ອ.” 35. ເທວະດາໄດ້ຕອບນາງວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຮິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນີ້ບຸດທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າບໍ່ຮູ້ສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສິ່ງທັງໝົດທີ່ນາງມາຮືອາໄດ້ຍິນແມ່ນເປັນໜ້າອັສຈັນ; ສຳລັບຫຼາຍໆຄົນມັນອາດຈະເປັນສິ່ງທີ່ເຫຼືອເຊື່ອທີ່ຈະເຊື່ອ, ແຕ່ວ່າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນສຳລັບນາງມາຮືອາ. ນາງກໍໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້, ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນຄຳຖາມແບບສົງສັຍ. ທີກເດືອນກ່ອນນັ້ນ, ເຊຂາຣີຢາໄດ້ຖາມແນວນັ້ນ, ລັກສະນະທ່າທາງພາຍນອກເບິ່ງຄືວ່າເໝືອນກັນ: “ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ເຫດການນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? (ລູກາ 1:18), ແຕ່ວ່າມາຮືອາໄດ້ຖາມວ່າ, “ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ?” ນາງມາຮືອາບໍ່ໄດ້ຖາມເຖິງສິ່ງທີ່ເທວະດາຄັບຣີເອັນກຳລັງເວົ້າຢູ່, ແຕ່ນາງຢາກຮູ້ຢາກເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດການອັສຈັນນີ້ໂດຍຜ່ານຕົວຂອງນາງແນວໃດ.

ຂໍ້ສັງເກດອີກ ເທວະດາຄັບຣີເອັນບໍ່ໄດ້ຕິຕຽນຕໍ່ຄຳຖາມຂອງນາງມາຮືອາ, ແຕ່ໄດ້ຕິຕຽນເມື່ອເຊຂາຣີຢາໄດ້ຖາມຕອນກ່ອນໜ້ານັ້ນ (ຂໍ້ 20). ແທນທີ່ຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ, ເທວະດາຄັບຣີເອັນໄດ້ອະທິບາຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະກະທຳຢ່າງໃດເປັນທີ່ແຈ້ງແລ້ວວ່າ, ການຕັ້ງທ້ອງແມ່ນໝາກຜົນຈາກການກະທຳຂອງເບື້ອງເທິງ ເປັນການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ການກະທຳຂອງເບື້ອງເທິງໝາຍເຖິງເດັກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າ. ເນື່ອງໃນໝາກຜົນນີ້, “ອົງບໍຣິສຸດທີ່ຈະເກີດມາຈະຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະເຈົ້າແລະພຣະອົງໄດ້ເກີດຈາກຍິງພົມມະຈາຣີຄວນຈະມີຄວາມໝາຍເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງຕໍ່ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກັບກາຍມາເປັນນຶ່ງໃນພວກເຮົາ-ມະນຸດ-ມາຕາຍແທນທີ່ຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພຣະອົງຈະບໍ່ສາມາດເປັນຂອງຖວາຍອັນສົມບູນຖ້າຫາກພຣະອົງຄືກັນກັບມະນຸດທຸກໆຄົນທີ່ມີທັມມະຊາດບາບ. ການເກີດບໍຣິສຸດໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ມີພໍ່ເປັນມະນຸດ-ພຣະເຈົ້າເປັນບິດາຂອງພຣະອົງ-ສະນັ້ນ, ພຣະເຢຊູບັງເກີດມາໂດຍບໍ່ມີທັມມະຊາດບາບ. ພຣະເຢຊູເປັນມະນຸດຢ່າງເຕັມປຸງແລະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມປຸງ. ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ!

ເໝືອນດັ່ງມາຮືອາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ນາງໄດ້ຍິນນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງເຮັດຢ່າງນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ຕ້ອງອາສັຍຄວາມເຊື່ອ. ແຕ່ລະຄົນພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມຕາຍ. ມີແຕ່ພຣະເຢຊູອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດຢ່າງນັ້ນໄດ້. ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຢຊູເຂົ້າມາຢູ່ໃນຫົວໃຈແລະຊີວິດຂອງທ່ານ. ພຣະອົງຈະຍົກໂທດບາບໃຫ້, ໃຫ້ມີຄວາມຫວັງ, ໄດ້ຮັບການປົນປົວໃຫ້ຫາຍ, ແລະນຳການປ່ຽນແປງມາສູ່ຊີວິດຂອງທ່ານ.

ທ່ານຈະອະທິບາຍການເກີດບໍຣິສຸດແນວໃດຕໍ່ບາງຄົນທີ່ເຫັນວ່າມັນເປັນເຮືອງຍາກທີ່ຈະເຊື່ອໄດ້?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນຂນະເມື່ອຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດຖືກຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍ, ຄວາມກະວົນກະວາຍ, ຫຼືການສັບສົນ, ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າທ່ານມີຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນທີ່ຢັ້ງໃຫຍ່-ພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ. ທ່ານຈະດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງນັ້ນຢ່າງໃດ? ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

ໄວ້ວາງໃຈ. ພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດການອັສຈັນແລະປ່ຽນແປງຊີວິດທ່ານ ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ.

ອະທິຖານ. ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມເຊື່ອແກ່ທ່ານ. ໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງກັບສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກຈາກພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

ບ້ອງກັນ. ຖ້າວ່າທ່ານມີໝູ່ເພື່ອນທີ່ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນແຕ່ພຽງຄົນດີຫຼືຄູທີ່ດີຊື່ໆ, ແບ່ງປັນກັບລາວເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງການເກີດທີ່ບໍຣິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ. ອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ທ່ານພວກເຂົາໄດ້ເປີດອອກເພື່ອເຫັນວ່າການວາງໃຈນັ້ນສາມາດເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນໆ ນຶ່ງມີຜົນສະທ້ອນອັນດີເກີດຂຶ້ນ ຂນະທີ່ທ່ານບ້ອງກັນຄວາມຈິງ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA